

C-529/07. sz. ügy

Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG

kontra

Franz Hauswirth GmbH

(az Oberster Gerichtshof [Ausztria]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Közösségi térbeli védjegy – 40/94/EK rendelet – Az 51. cikk (1) bekezdésének
b) pontja – A bejelentőnek a közösségi védjegy lajstromozásra történő bejelentésekor
megvalósuló »rosszhiszeműsége« megítélése céljából releváns kritériumok”

E. Sharpston főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2009. március 12. . . . I - 4896
A Bíróság ítélete (első tanács), 2009. június 11. I - 4918

Az ítélet összefoglalása

*Közösségi védjegy – A védjegyoltalomról való lemondás, a védjegyoltalom megszűnése
és a védjegy törlése – Feltétlen törlési okok*

(40/94 tanácsi rendelet, 51. cikk, (1) bekezdés, b) pont)

I - 4893

A bejelentőnek a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett rosszhiszemősége megítélése céljából a nemzeti bíróságnak az esetre jellemző valamennyi – a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelem benyújtása időpontjában megvalósuló – releváns tényezőt figyelembe kell vennie, különösen az alábbiakat:

- azt a körülményt, hogy a bejelentő tudja, vagy tudnia kell, hogy valamely harmadik fél legalább egy tagállamban azonos vagy hasonló megjelölést használ a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termék vonatkozásában;
- a bejelentő azon szándékát, hogy az említett harmadik felet megakadályozza e megjelölés további használatában;

Annak vélelmezése, hogy a bejelentő tudomással bírt a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölésnek azonos vagy a megtévesztésig hasonló termék vonatkozásában történő, harmadik fél általi használatáról, többek között e használatnak az érintett gazdasági ágazatban való általános ismertségéből is eredhet, és ezen ismertségre különösen az említett használat időtartamából lehet következtetni. Ugyanis, minél régebbi e használat, annál valószínűbb, hogy a bejelentőnek a lajstromozási kérelem benyújtása időpontjában tudomása volt arról. Mindazonáltal e vélelem önmagában nem elegendő a bejelentő rosszhiszemőségének megállapításához.

A bejelentőnek a lajstromozási kérelem benyújtása időpontjában fennálló szándéka olyan szubjektív elem, amelyet az eset objektív körülményeire tekintettel kell meghatározni. Ily módon a harmadik félnek valamely termék forgalmazásában való megakadályozására irányuló szándék bizonyos körülmények között a bejelentő rosszhiszemőségének jellemzője lehet, különösen akkor, ha az utóbbi nem kívánja használni a megjelölést, hanem kizárólag az a szándéka, hogy valamely harmadik felet a piacra lépésben megakadályozzon.

- a harmadik fél megjelölése által élvezett jogi védelem szintjét és a lajstromoztatni kért megjelölést.

A bejelentő rosszhiszemőségének megítélése szempontjából az egyik releváns tényező az a körülmény, hogy a harmadik fél régóta

használ valamely megjelölést a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termék vonatkozásában, és e megjelölés bizonyos szintű jogi védelmet élvez. Ebben az esetben ugyanis a bejelentő kizárólag abból a célból is élvezheti a közösségi védjegyoltalomból eredő jogokat, hogy tisztességtelenül versenyezzen az olyan megjelölést használó versenytársával, amely saját érdemei folytán már bizonyos fokú jogi védelemre tett szert. A fentiek ismeretében sem zárható ki azonban, hogy még hasonló körülmények között is – és különösen akkor, ha a piacon több gyártó használ azonos vagy hasonló megjelöléseket a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termékek vonatkozásában – a bejelentő az említett megjelölés lajstromozásával jogszerű célt követ. Ez a helyzet állhat elő különösen akkor, ha a bejelentő a lajstromozási kérelem benyújtásakor tudja, hogy a piacon újonnan megjelent harmadik fél az említett megjelölés ábrázolásának másolásával megkísérel abból hasznot húzni, ami a bejelentőt arra indítja, hogy az ábrázolás használatának megakadályozása érdekében lajstromoztassa e megjelölést.

Ezenkívül a lajstromozásra bejelentett védjegy jellege szintén releváns lehet a bejelentő rosszhiszeműségének megítélése szempontjából.

Amennyiben ugyanis az érintett megjelölés a termék teljes formájából és ábrázolásából áll, a bejelentő rosszhiszeműsége könnyebben megállapítható, mivel a versenytársaknak a termék formájának és ábrázolásának szabad megválasztására vonatkozó lehetőségét korlátok közé szorítják a technológiai és kereskedelmi tényezők oly módon, hogy a védjegyjogosult hatékonyan meg tudja akadályozni a versenytársait nem pusztán az azonos vagy hasonló megjelölés használatában, de az összehasonlítható termékek forgalmazásában is.

Egyébiránt a bejelentő rosszhiszeműségének megítélése céljából a megjelölés által a közösségi védjegyként történő lajstromozása iránt előterjesztett kérelem benyújtása időpontjában élvezett jó hírnév foka is figyelembe vehető. A jó hírnév e szintje ugyanis pontosan igazolhatja a bejelentő azon érdekét, hogy megjelölésének kiterjedtebb jogi védelmet biztosítson.

(vö. 39–44., 46–52. pont és a rendelkező rész)